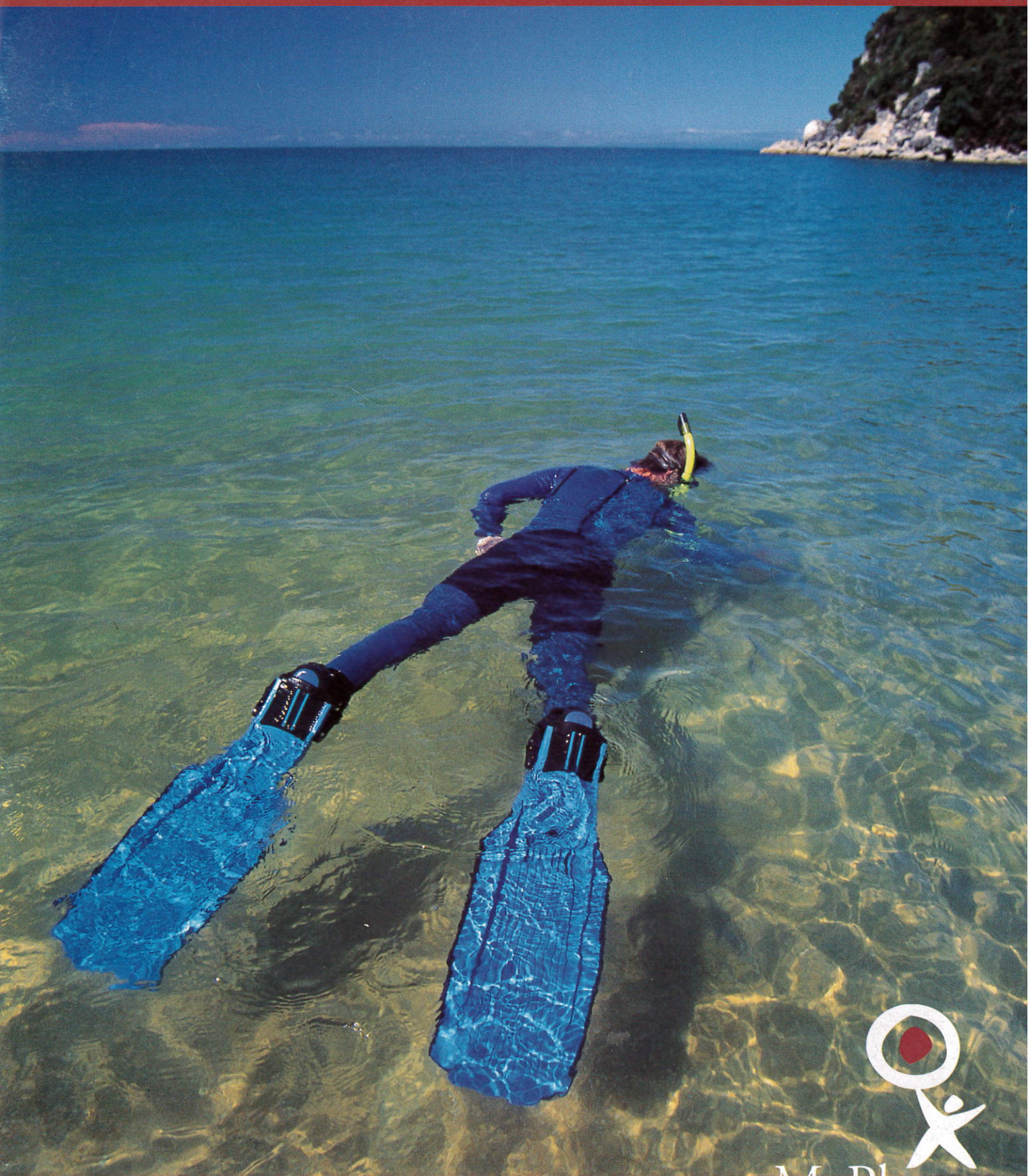

AUS NZ MyPlanet MAGAZINE

PUBLISHED BY THE AUSTRALIAN NEW ZEALAND FRIENDSHIP SOCIETY

MyPlanet

NO. 1 MARCH 2005

Utgivare
Australian New Zealand Friendship Society
ISSN 1651-4041 ■ AUS/NZ MyPlanet Magazine
Nr 1 ■ Mars 2005 ■ 22. årg
Upplaga: 30 000 exemplar

Medlemskap
150:- kr
Gäller för ett kalenderår och per hushåll.
Vänligen kontakta oss för mer information.

Ansvarig utgivare:
Hugo Berch

Redaktionsgruppen
Anette Kjær Mathiesen ■ Annica Jansson
Bente Hammer ■ Else K. Knudsen

De i artiklarna framförda synpunkterna är författarnas egna och delas inte nödvändigtvis av Vänskapsföreningen. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och förkorta artiklar och insända bidrag. Kopiering med tydlig källangivelse är tillåten.

Nästa nummer av MyPlanet Magazine utkommer den 5 juni 2005

Tryck
Rounborgs grafiske hus ■ DK-7500 Holstebro

Kontakta oss
MyPlanet Sweden
Roslagsgatan 35 - 37 ■ 113 54 Stockholm
Tel: 08-442 98 80 ■ sto@myplanet.com

MyPlanet Sweden
Kastellgatan 17 / Box 7124
402 33 Göteborg
Tel. 031-774 00 75 ■ got@myplanet.com

Visumkontor
Stockholm: tel. 08-442 98 98
Telefontid: 9 - 13

Lev livet till fullo

Början av 2005 kommer att för alltid vara inpräntat i våra minnen. Fastetsade är bilder av förödande naturkrafter och hur skört människolivet ändå är när det ställs mot dessa. Varje gång jag beger mig Down Under kommer jag att minnas den enorma förtvivlan och förödelsen som drabbat Sydostasien. Våra tankar är med dem som har drabbats och vi hoppas att de förmår pussla ihop och bygga upp sina liv igen.

Men livet ges oss för att levas. Detta nummer av MyPlanet Magazine erbjuder många idéer för dig som vill få ut det mesta av livet. För dig som vill uppleva med alla sinnen.

Jag minns en god vän, en riktig upptäckarpersonlighet, som reste till Nya Zeeland under sommarlovet vid universitetet. Han gav sig iväg för att uppleva livet och det gjorde han verkligen. Han liftade, campade, vandrade, hoppade bungyjump och kom tillbaka alldeles lyrisk över allt han hade varit med om i detta fantastiska land.

Han influerade mig. Sommaren efter for jag på en liknande resa, men till Australiens västkust. Efter det har våra länder blivit kända som drömdestinationer för äventyrare – vackra länder som är lätta att resa runt i och där upplevelser och äventyr väntar bakom varje hörn.

Nu är det din tur. Att bara se saker genom tv-rutan eller bilrutan är aldrig helt detsamma. Livet är en dyrbar gåva som vi förvaltar bäst genom att leva fullt ut, att upptäcka och ha roligt. Så låt oss göra det mesta av vad vi har!

Nicole Williams,
Australian New Zealand Friendship Society

Innehåll

Att Nya Zeeland är ett paradys för vandrare och sportfiskare är vida känt. Segelflygare hittar sitt paradys i Southern Alps och dykare hittar sitt vid Poor Knights Islands. Och så kan man fortsätta – från Cape Reinga i norr till Stewart Island i söder. När naturen blir en kuliss med oss som aktörer får naturupplevelsen nya dimensioner – något som till exempel förstasidans snorklare i Abel Tasman National Park upplever med sin egen kropp.

Foto: New Zealand Tourism.

I luften över Nya Zeeland	3
Tufft, men härligt	6
MyPlanet Shop	9
Upptäcktsfärd i kajak	10
Den ultimata äventyrsturen	13
Bortom guidebokens servärtheter	14
Rundresor 2005	16
Världens längsta ortnamn	18
Invandrare och kvinnor efterlyses	20
Vem tittar på vem?	22
Kallelse till föreningsstämma	24
Når första stoppet är Sydney	25
Flugfiske i drömvatten	26
Över stock och sten	28
Gör som nyzeeländarna	30
Vykort från Lanarch Castle	32

Väderförhållandena i The Southern Alps är optimala för segelflygning. Det får piloter från hela världen att resa till den lilla flygplatsen i Omarama för att njuta av de extrema uppvindarna.

I luften över Nya Zeeland

Text: Maria Petri

Foto: Petri & Betz

Blåsten virvlar upp fint gult damm i luften efter oss när vi går längs landningsbanan ut mot hangaren. Jag är på väg till ännu en flygning i bergen – i pilotstolen. Vi ska flyga i en splitterny DG 1000, ett av de mest avancerade tvåsitsiga segelflygplan som med ett vingspann på 20 meter och en perfekt formad aerodynamisk kropp är en fantastiskt vacker syn. Jag sätter på mig solglasögonen under kepsen och tar ett djupt andetag. Det känns nästan överkligt.

Piloterna i Omarama

Jag kom hit för fyra dagar sedan och har fortfarande lite jetlag efter att ha rört mig över 12 tidszoner. Här på den nyzeeländska Sydön vid foten av Mount Cook finns de alldeles speciella väderfenomen som får segelflygpiloter från hela världen att resa till den lilla flygplatsen i Omarama. Här möts världseliten vid tävlingar, rekordförsök och "Mountain soaring". Bland flyginstruktörerna finns dansken Dieter Betz. Det är honom jag ska flyga med.

De föregående dagarna har jag haft mina första provflygningar. Horisonten, som jag hemma är van vid att kunna se hela tiden, är borta och väderförhållandena i bergen ändras sig dramatiskt väldigt snabbt. Det är väldiga naturkrafter med extrema uppvindar och mitt på dagen står solen i norr. Jag hör annars till den lugna typen, men har under de här dagarna flera gånger fått svett i pannan när jag har skumpat runt i ett rotormoln med vilt pipande variometer eller har varit nära att tappa orienteringen. Mina läppar bränner och spricker. Jag har gett upp och tagit på den vita

zinkpastan. Så nu ser jag ut som de andra piloterna här, som jag i början tyckte såg lite löjliga ut med sina solhattar och genomskinliga vita krigsmålning.

Upp i stillheten

Controls - ballast - straps - instruments - flaps - trim - canopies - brakes - eventualities, säger Dieter från baksätet, medan vi tillsammans gör den obligatoriska startkontrollen. Jag meddelar via radion till bogserflygplanet som ska dra upp oss i luften, att vi är klara

för start. De två sätena i vår lilla cockpit har identiska instrument och styrreglage som fungerar synkront. Man sitter väl tillbaka lutad, och med plexiglaskupan stängd ovanför oss finns det absolut inget överflödigt utrymme.

Strax därefter accelererar vi längs startbanan med bogserlinan kopplad till nosen på vårt plan. Det bullrande ljudet och skakningarna från gräsbanan tilltar i styrka och avlöses plötsligt av en vidunderlig lätthet – tills vi strax efteråt kommer in i den första kraftiga

turbulensen nära marken. Jag måste använda all min koncentration för att hålla oss på rätt plats bakom bogserflygplanet tills vi når den höjd när jag drar i det gula handtaget och kopplar loss linan.

Det känns som om tiden står stilla ett ögonblick. Vi svävar utan motor – helt fritt i luften ovanför den lummiga dalen vid Omarama. En svag susning kring vingarna är det enda som hörs. Jag får syn på bogserflygplanet som redan förvandlats till en liten vit figur långt under oss. Bergen som omgärdar dalen tornar upp sig på bäge sidor. Nu gäller det att hitta en uppåtgående luftström så att vi kan

stiga – annars blir vi tvungna att landa igen väldigt snart.

Nära Mount Horrible

Jag sätter på variometern som med sina pipljud hela tiden talar om för oss om vi är på väg upp eller ner. Det första lyftet hittar vi vid Mount Horrible, berget närmast flygplatsen. Jag flyger i cirkelrörelser medan variometern piper högljutt och visar att vi stiger med 6

knop. Det motsvarar drygt tre gånger den hastighet som en vanlig hiss har. Vi flyger på hangvinden. Den uppåtgående luftströmmen ligger ganska nära klippan, och det är nytt och lite nervöst att kunna se grästuvorna på bergssidan bara några få meter från vingspetsen. Vi stiger på ganska kort tid till 4 500 fot. Därefter blir "stiget" svagare, och när vi når 5 000 fot, som är nästan samma höjd som bergstoppen, skiftar variometern plötsligt markant till det långdragna dovare ljud som indikerar att vi sjunker.

Nu går det plötsligt neråt med 3-4 gångers hisshastighet! Jag svänger och ökar farten. När

jag tittar bakåt ser jag att klippsidan som jag trodde att vi var på väg bort ifrån blir kvar på samma ställe alldeles bakom oss, även om jag flyger med en hastighet på 60 knop (över 100 km/t)! Om vi står stilla i luften när vi flyger mot vinden med den hastigheten så betyder det att vindhastigheten häruppe ligger på just 60 knop. Det motsvarar ca 30 m/s eller vindstyrka 11 – nästan orkanstyrka. Det är helt normalt här.

Senare fick jag höra att Mount Horrible egentligen heter Mount St Cuthbert, men att det sedan den gången Gavin Wills pappa landade (läs: kraschade) sitt segelflygplan på toppen av berget aldrig har hetat något annat än "Horrible". Det kommer från den horribelt stora räkning som han fick senare på dagen på den lokala puben, där han hade velat visa sin stora tacksamhet till alla som hjälpt till med att för hand bära ner flygplanet från bergstoppen.

Jag skjuter styrspaken framåt och måste öka farten till 80 knop innan jag kan se att vi rör oss bort från berget. Det kostar höjd, och jag måste upprepa klättringen i hangvinden upp längs berget. Den här gången lyckas jag, och jag tar oss långt över toppen på Mount Horrible. I dalen på andra sidan glittrar floden som silver.

I vågvinden till Mount Cook

Jag flyger vidare till Ewe Range, en u-formad bergsrygg som av piloterna kallas "Hugo's Elevator". Det är inte utan anledning, för här är vinden som en jättelik blåsbalg som på några få minuter tar oss upp på 7 000 fots höjd. Snett ovanför oss ligger en liten "rotor".

Rotorer uppstår på undersidan av vågvinden – och är för det mesta den enda möjligheten att kunna stiga så vi kan komma in i The Wave (vågen) som är det mest fascinerande av alla uppvindsfenomenen här. Vågen bildas när västanvinden från Tasmanhavet möter de höga bergen i The Southern Alps, och luftmassivet pressas uppåt och rör sig vidare i vågrörelser in över land. Vindvågen kan nå ända upp till stratosfären.

Strax efteråt befinner vi oss mitt i "rotordansen", och jag överläter styrreglagen till Dieter. Flygning i en rotor kan vara något av en prövning, för här är turbulensen kraftig, och den starkt uppåtgående luften ligger instabilt i ganska små områden med lika starkt nedåtgående luft alldeles vid sidan av. Dieter bemästrar verkligen konsten. Han är helt och hållet ett med flygplanet och känner i sina vingar var luftbubblorna är medan han

instinktivt dansar uppåt genom den oroliga luften. Utifrån sett måste det se ut som en helt okontrollerad form av flygning eftersom det sker med plötsliga och stora krängningar i ett helt slumpvis mönster.

Plötsligt händer det! Det känns som om flygplanet ligger helt stilla i luften, men vi stiger med 10 gånger hisshastigheten! Vi är i vågen! Bergen under oss blir snabbt mindre medan vi lyfts uppåt. Våra syrgasmasker aktiveras automatiskt när vi når 10 000 fot, och kort därefter visar höjdmätaren 25 000 fot. Det är 7,5 km! Sikten är fantastisk i den kristallklara luften. Vi sätter kurs mot Mount Cook som på det här avståndet mest liknar ett litet vitt tält som sticker upp ovanför molnen.

Vi rör oss ut ur den första vågen och flyger med maximal hastighet mot vinden – till nästa våg. På det här sättet surfar vi på 7-8 km höjd med 270 km i timmen i det lilla, lätta glasfiberplanet – helt utan motor. Det rytmiska ljudet av vår andning i syrgasmaskerna blandas med vindens susning, medan de fantastiska landskapen under oss etsar sig fast på näthinnan.

När vi rundar Mount Cook är jag nästan fylld av vördnad, för på nära håll är bergsmas-

sivet enormt. Snömassorna på toppen är flera hundra meter tjocka och sänder imponerande lavinspår ner längs bergväggen, och den kolossala glaciären avger konstant miljontals liter turkosblått smältvatten ner till dalen.

Vi följer floden tillbaka medan Mount Cook tonar bort bakom oss. Med vinden i ryggen når vi en "groundspeed" på nästan 450 km/t och tillryggäligger de 100 km tillbaka till Omarama på mindre än 20 minuter.

När jag har landat flygplanet och vi kliver ut i den ljumma sommarluften vet jag på allvar att mitt hjärta är förlorat. Jag upptäcker att mina fötter är iskalla – kanske inte så konstigt eftersom temperaturen däruppe var ända nere på 30 minusgrader. ■

Vi presenterar

Maria Petri är designer MDD, föredragshållare och skribent. Dessutom är hon segelflygfantast och håller på att utbilda sig till segelflygpilot. Läs mer om segelflygning i Nya Zeeland på www.soaring.co.nz

Tufft,

Text och foto: Thomas Sørensen

Efter frukost blev vi körda till den plats där vandringsen på Cape Brett Track vid Bay of Islands skulle börja. Vi lämnade den gröna marken och kom upp i regnskogen. En del gick lite snabbare än andra, men alla höll överenskommen om att vänta på varandra om stigen delade sig, eller där man skulle kunna bli osäker på vägen. Snart var vi uppe vid den första utsiktspunkten och fick intryck av de vackra vyerna som väntade. Jag trodde att den värsta biten var avklarad, men jag hade fel – för vi skulle neråt igen.

Turen bjöd på många upp- och nedstigningar – inte våldsamt höga, kanske omkring ett par hundra meter, men när det händer 6-7 gånger om dagen blir det sammanlagt mer än 1 000 höjdmeter, och det var något som började kännas.

Mötet med delfinen

Kath – den ena av våra nyzeeländska guider på vandringssturen – hade sett ut en liten bukt där vi skulle äta vår medhavda matsäck. – Delfin, är det plötsligt någon som ropar, och alla spanar ut över det lugna vattnet. Det blir helt tyst, och alla håller andan. Är det sant? – Där är den igen! Delfinen jagar fisk och simmar från sida till sida. Emellanåt skjuter den upp både huvud och rygg ovanför vattenytan. Under några minuter simmar den fram och tillbaka utan att låta sig störas av oss.

Utsikt över skärgården

Lunchen är över, och vi ska till den högsta punkten på 345 m. Vi kommer tillbaka in i regnskogen där träd, ormbunkar och buskar

Northland – Nordöns norra spets – var första stopp för den grupp äventyrslystna personer som i höstas följde med på MyPlanets resa ”New Zealand Hike & Kajak”. Intryck från den första delen av resan presenteras här av en av deltagarna.

men härligt

är så tätt sammanflätade att man bara kan se några få meter in i skogen. Men stigen som vi går på är fin – även om det nu går uppåt igen! Däruppe möts vi av en syn som kan ta andan ur de flesta – om vi nu inte redan tappat den! Under oss ligger buktens öar som gröna färgfläckar på en blå palett. 180 grader runt om oss är det bukter, näs, uddar – och hundratals öar.

Vi kan se den halvö där bilarna väntar. Nu går det neråt. Stigen blir bredare och bredare, och fåglarna fler och fler. Jag får syn på den lilla vimsiga fantail som varje gång den landar, sprider ut sina stjärtfjädrar och reser dem uppåt så att de strålar i svarta och vita färger. Men den är snabb. Ett otal gånger försöker jag fänga fågeln med min kamera – men förgäves.

Till sjöss i kajak

Från campingsplatsen vid Tauranga Bay är det inte långt till Northland Sea Kayaking där Richard Israel tar emot oss. Han ska guida oss på turen i Whangaroa Harbour som är en vacker fjord med röda klippor, vita sandstränder och grön vegetation.

Högt över havet på gräsmattan framför Richards vackra, egenhändigt byggda rustika trähus ligger kajakerna uppradade – enmanskajaker och tvåmanskajaker. Jag väljer en enmanskajak utifrån tesen att det med två personer i en kajak är dubbel så stor risk för att kantra! Men det visar sig inte alls stämma. Faktum är att en tvåmanskajak är betydligt stabilare än en enmanskajak – och så är man ju två om att paddla!

Richard gör en bra insats med att instruera

oss i kajakens funktioner, och han går igenom tekniken med att paddla med pagaj. Flera har aldrig provat havskajak tidigare, så de lite ”nervösa” får en tvåmanskajak. Vi sätter oss i kajakerna, anpassar snörena till rodret och testar utrustningen. Vi kan nu stapla kajakerna på släpvagnen och få dem fraktade till strandkanten.

De flesta av oss har klokt nog bara sandaler och shorts på oss – för det blir varmt nere i sittbrunnen. I de vattentäta skotten – fram- och baktill på havskajaken – läggs ombyteskläder och mat och dryck till turen. Kameran läggs i en vattentät påse mellan benen under

kapellet så att jag snabbt kan komma åt den. Men det är nu inte utan besvär som jag får mitt kapell att sitta korrekt. Faktiskt är det lite av ett trick att få det på. När det sitter som det ska skjuts kajaken lite längre ut i vattnet, och strax därefter är jag på gungade vatten. De flesta hittar snabbt rytmen, och kort efteråt är alla på god väg ut i bukten.

Grottorna vid Whangaroa Bay

Richard tar oss bort till några stora klippor som står fritt ute i bukten. Vattnet från Stilla havet pressas in genom skären, och vi ska försöka rida på en våg för första gången. Det ➔

går riktigt bra, och snart har alla klarat denna lilla utmaning. Alla kan nu manövrera med roder och pagaj, och kursen sätts mot några spännande grottor.

Vi kan bara vara några få kajaker åt gången inne i grottan. Havets vågor häver sig inne vid kusten, och jag känner tydligt hur vågen tar tag i kajaken när jag paddlar in i grottan. Det är mörkt, och det tar ett tag innan ögonen vänjer sig. Men Richard är där och visar hur vi tar oss runt och ut igen genom en annan öppning. Inne i grottan väntar jag på en utåtgående våg så att jag inte ska behöva kämpa mot strömmen!

Vi fortsätter längs den vackra klippkusten där regnskogen växer ända ner till vattnet. Längre fram söker vi oss in mot en sandstrand i en liten vacker bukt för att äta lunch. Men innan dess ska de djärvaste av oss ta ett litet dopp. Nu under tidig vår är vattnet fortfarande tämligen kallt, så det är bara de minst frusna av oss som hoppar i.

En stängd mangroveskog

Vi paddlar vidare in i bukten och har ännu en utmaning framför oss när vi kommer in i mangroveskogen. Dessa egendomliga träd, som klarar att växa i saltvatten, står tätt och det är inte så lätt att manövrera in och ut mel-

lan dem. Men kul är det, tills mangroveskogen plötsligt stänger sig framför oss, och vi omöjligt kan komma vidare. Här är fridfullt, och vattnet är helt lugnt – blickstill. Vi vänder kajakerna och sätter kurs hemåt. Erkännes: paddlingen börjar tära på krafterna. De ovan rörelserna för armar och rygg sätter sina spår – och för några av oss blir det en lång, lång tur hem över öppet vatten där vågorna flera gånger slår in över kajaken.

Sandsurfing

En lång stund har jag legat och lyssnat till fåglarnas kvitter i buskarna bakom tältet, men doften av nybryggt kaffe får mig att kliva upp. Senare sätter vi kurs mot västkusten och möter för första gången Tasmanhavet som med väldiga vågor slår in mot stranden. Ninety Mile Beach är faktiskt "bara" 60 miles (ca 90 km lång) – men det är också långt! Vi kör ut på den breda stranden och kör norrut över sand och sten med fyrhjulsdriften på.

Vid en flodbädd svänger vi bort från stranden och kör in i landet vid Te Paki. Det är en underlig känsla att köra i vattnet i floden medan ett helt fantastiskt landskap öppnar sig framför oss. På höger sida reser sig jättelika sanddynor mer än 150 m upp, mitt framför oss har vi floden och till höger regnskogen. På en liten bänk vid flodstranden parkerar vi bilarna, och nu ska det åkas pulka! Fram med surfingbrädan och så börjar turen uppför sanddynen. Solen steker obönhörligt, och vi blir snart andfädda i den lösa sanden.

Drygt 50 meter upp ska vi testa vad det här är för nåt! Vi lägger oss på magen på

surfbrädan, och så bär det av neråt! Vi blir snart modigare och ska ända upp till toppen. Vandringen upp är lång. På toppen står jag utan sanddynens skyddande lä, och här blåser en frisk vind som får sanden på toppen att stå som en jetström ut över kanten. Vilken utsikt! Därute är havet och längre in i landet flera höga sanddynor. Nedanför, där bilarna står parkerade, slingrar sig floden, och mina reskamrater är på väg upp. Igen. Efter att ha gjort turen på magen hela vägen ner. De blir djärvare. Nu lägger de sig inte längre ner och skjuter ifrån med tårna. Nej, de tar sats och kastar sig på magen och susar neråt i hög fart.

Inte bara en gång. Flera gånger traskar de ivrigaste de 150 meterna till toppen av sandberget. Nu har det också blivit en sport att se vem som kan komma längst ut i floden innan man stannar. Där kommer en. En till. Om igen. Längre och längre rutschar de lekande grabbarna ut i floden, och blir blöta när vattnet sprutar åt alla håll medan de glider över flodbotten på magen.

Vi har bara varit i Nya Zeeland några få dagar, och mängden av upplevelser är överväldigande. Jag törs nästan inte tänka på om det nu också finns utrymme för Sydön.

Vi presenterar

Thomas Sørensen är reseskribent och återger sina upplevelser och erfarenheter på www.vildmarksliv.dk.

När resan går till Nya Zeeland

New Zealand

Den ultimata reseledsaren från Lonely Planet på engelska. Detaljerade kartor, bakgrundsinformation om landet och befolkningen, de kända och mindre kända sevärdheterna, nyttiga tips och praktiska råd. Här finns allt. 290 kr

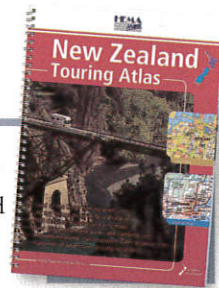
Willma Nya Zeeland

Svensk guide som tipsar inför och under resan till Nya Zeeland. Guiden fokuserar på vissa delar av landet, ger förslag på resrutter, logi med adresser samt beskrivning av sevärdheter, vandringar och andra äventyr. 220 kr

New Zealand Touring Atlas

Oumbärlig på kör-självssemester. 103 kartblad inkl. 25 stadskartor, tid och avståndstabell, omfattande register. 270 kr (ny utgåva!)

Nya Zeeland karta

Hopvikbar karta för planeringen av resan. Perfekt att också lämna kvar med nära och kära, så de kan följa din resa hemifrån. Plastlaminerad. 140 kr

Tramping in New Zealand

Ingen resa till Nya Zeeland utan en vandringstur. Detaljerad beskrivning av 52 rutter – både de klassiska över flera dagar och endagsturer. 240 kr

Kiwi Tracks

Insiktsfull och humoristisk beskrivning av vandringsupplevelser på Nya Zeeland. Det framkommer att en vandringstur inte alltid är ren semester. Utmaningar och strapatser såväl som stora upplevelser och glada skratt. 200 kr

Diving & Snorkeling

New Zealand med en kustlinje på 15 134 km erbjuder landet otaliga dykmöjligheter, av vilka de 75 bästa presenteras i denna bok. 260 kr

Cycling New Zealand

Informativ guide med 34 av de bästa cykelrutterna. Detaljerade kartor, adresser på övernattningsställen, verkstäder, sightseeing, tips och goda råd. 240 kr

Living and Working in New Zealand

Information för dig, som skall bo eller arbeta i Nya Zeeland genom ditt jobb, eller åker dit som immigrant, studerande eller på working holiday. På engelska. 270 kr (ny utgåva)

Så här beställer du:

Skicka ett mail till sto@myplanet.com och skriv vilka böcker du önskar beställa samt ditt namn och adress, så skickar vi ett inbetalningskort till dig. Böckerna skickas hem till dig när betalningen är oss tillhanda. Vi bjuder på portot! Priserna gäller fram till den 1 juni 2005

MyPlanet
Roslagsgatan 35-37
113 54 Stockholm
Tel. 08-442 98 80

Upp

Foto: Wilson's Experiences.

Text: Annica Jansson, MyPlanet

Det är turens andra dag och vår guide Shay har noggrant planerat vår ankomst till tidvat-
tenlagunen Frenchman Bay. Det är nämligen
bara under högvatten som kajakerna kan ta
sig in över de stora sandbankarna som skyddar
lagunen mot havet. Vi navigerar oss försiktigt
genom sundet som det tillströmmande tidvat-
tnet skapat.

Kristallklart vatten

Väl inne i lagunen tar upptäckarlusten över-
hand och vår lilla grupp splittras åt olika håll.
Min paddelpartner Richard är själv från Nya
Zeeland och pekar ut och berättar om olika
fåglar och växter vi ser. Här inne i lagunen är
ytan som en spegel och vattnet kristallklart.

Vi ser tydligt varenda liten detalj på botten
– sanden som formats som små vågor, stenar,
snäckor, växter och fiskar. Plötsligt ropar Shay
och pekar upp mot grönskan på bergsväggen.
– Där är våra vandrare! Och mycket riktigt,
genom en liten glänta i allt det gröna skymtar
vi avlägset några figurer som vinkar åt oss.

Flera valmöjligheter

Tidigt på morgonen dagen innan hade jag
hämtats från mitt B&B i Nelson. Med mig
i bussen var knappa 15 medresenärer som
också valt att anlita familjeföretaget Wilson's
Experiences för att utforska Abel Tasman Nat-
ional Park. Företaget sysselsätter idag tre ge-
nerationer och erbjuder allt från dagsturer till

femdagarsturer och man kan välja mellan att
upptäcka kusten till fots eller i kajak. Vi var
fem som valde kajak medan resten vandrade.
Det betydde dock inte att våra vägar skildes på
stranden i Kaiteriteri där kajakerna väntade på
oss. Istället möttes vi efter varje dags äventyr
för middag, umgänge och övernattnig.

Saltstänk och värkande armar

Familjen Wilson har under under mer än ett
århundrade haft en nära koppling till områ-
det. Vi övernattar i familjens stora, personliga
trähus strategiskt placerade längs vår rutt.
Torrent Bay Lodge är vårt mål den första
dagen. Efter en lång dag ute på det djupgröna
havet under en stekande sol, med saltstänk på
läppar och hud och värkande armar, dyker det
upp som en avlägsen hägring. Synen räcker för
att man skall uppbåda de sista krafterna. Vi
paddlar målmedvetet mot stranden. Vinden
har tilltagit och det gäller att gå rätt genom de
allt högre vågorna. I bränningen tar vi i allt
vad vi kan för att hålla kajakerna på rätt köl och
samtidigt nå så långt upp på stranden som
möjligt.

– Ta i nu, bara några paddeltag till, hörs
Shays stämma genom vågbruset. Några
sekunder senare känner vi sanden skrapa mot
botten. Men än återstår en sista ansträngning
för dagen. Det är lågvatten och det gäller att
få upp kajakerna ända till huset, så att de inte
senare rymmer iväg. Och det är inte tal om
några meter – tidvattnet här på Sydöns nord-
kust är det näst högsta i hela Nya Zeeland och
långvattnet har blottlagt stranden minst 200
meter upp till huset.

Klart vatten i gröna nyanser, soldränkta stränd
tät regnskog – Abel Tasman National Park i ett n

Vi glider sakta fram ovanför den grunda sandbotten. Framför oss öppnar sig en vacker lagun omgiven av tät regnskog som klättrar upp längs bergssidorna. Jag är på upptäcktsfärd i Abel Tasman National Park med kajak som mitt valda färdmedel.

täcktsfärd i kajak

Fantastiskt omhändertagande

Väl uppe vid huset välkomnas vi av våra nyfunna vandrare som redan sitter nyduschade och med var sin kall öl på soldäcket. Uppe på mitt rum väntar min övernattningsväska med de tillhörigheter jag behöver för de tre dagarna. Den har forslats hit – en av många serviceåtgärder som bidrar till att man känner sig synnerligen väl omhändertagen. En uppfriskande dusch och en kort stund senare har jag gjort de andra sällskap nere på altanen. Det visar sig vara en intressant blandning – Elizabeth och Ervin från New York, Barbara och Ross från Melbourne, John från Oslo, Bevon, Richard, Podge och Stuart från Nya Zeelands nordö, Danielle – också hon från New York, Roy och Jennie även de från nordön, samt guiderna Shay och Dave. Samtalet runt borden rör sig om dagens upplevelser, varifrån vi kommer, vad vi jobbar med, tidigare resor

och vad mer som står på programmet under Nya Zeelands-vistelsen.

Trevligt umgänge

Senare serveras vi en delikat trerättersmiddag och lokalt producerat vin. Efter att ha rest en dryg vecka på egen hand slogs jag av hur trevligt det var med sällskap och hur snabbt vi alla fann varandra, trots att vi var i alla möjliga åldrar och vi bara hade känt varandra så kort tid. Richard berättar att de brukar göra en grabbresa varje år – han, hans bror, pappa samt svåger. Senast var det en fiskeresa, men i år hade pappa Stuart föreslagit att de skulle åka över till sydön och Abel Tasman. Ett lyckat val, var de eniga om. Efter middagen roade vi oss med att spela spel och beundra the Southern Cross som lyste upp den svarta natthimlen. Någon särdeles sen natt blev det dock inte – vi var alla måna om att få ordentligt med sömn inför nästa dags upplevelser.

Sömniga sälar

– Det där är Tonga Island, det är vårt nästa stopp, säger Shay lite senare på dag två och pekar utåt mot Tasmanhavet. När vi närmar oss den klippiga kusten ser det ut som stenarna rör sig. Några kraftiga paddeltag senare och vi ser att det är chokladbruna sälar som latar sig i solen. Emellanåt flaxar de med stjärten och en och annan glider ner i det klara vattnet. Shay berättar att sälkolonin på Tonga Island utgörs av ca 250 djur. En gång simmade en lekfull säl längs dem för att sedan ta sig upp på en kajak och lägga sig tvärsöver den. Det är emellertid nu eftermiddagslur som gäller för dem och trots tappra försök från vår sida var det ingen som lockades upp på kajakerna.

Ny vinkel

När man väljer kajakalternativet ingår även vandring. Efter två dagar till havs är det nu dags för oss att lämna kajakerna vid Onetahuti ➔

Foto: Wilson's Experiences.

Här har vi lämnat kajakerna för att få se stranden från ett nytt perspektiv.

Beach och fortsätta till fots. Ett par timmars promenad återstår på dagen innan vår andra och sista övernattnings. Det är dock skönt att få röra lite på benen och att få uppleva kusten från en ny vinkel. Guiderna är oerhört kunniga och berättar om de olika växterna vi passerar längs leden och hela tiden uppenbarar sig nya vackra vyer. Ovanför Awaroa Bay har vi en milsvid utsikt över den långa stranden nedanför som tidvattnet nu blottlagt helt och Farewell Spit som skimtar långt ute i havet.

Meadowbank Homestead är byggt som en kopia av familjens hus från 1884. Här välkomnas vi av nybryggt kaffe och scones som intas i den vackra trädgården. Träden dignar av citroner och fikon och marssolen värmer fast det är sent på eftermiddagen.

Avsvalkande dopp

Den tredje och sista dagen färdas hela gruppen till fots. Vi drar ut på morgonfrukosten

då det gäller att invänta tidvattnet, för båten som skall ta oss i land ligger länge stadigt på sanden. Den sista dagens program bjuder bara på 7 km vandring. Höga silver ferns och lustigt fjäderformade nikupalmer erbjuder svalka under sina palmliknande kronor. Upp och ner vindlar sig stigen längs kusten och vi har nu vants oss vid att mötas av synen av den ena lilla bukten vackrare än den andra. Öde och med gyllene sand inbjuder de till bad. Vi hinna med både avsvalkande dopp och en ordentlig lektion i maorihistoria innan vi når vårt mål, Totaranui Beach.

Abel Tasman är ett av Nya Zeelands naturskönaste områden. En tre dagars tur erbjuder

Foto: Annika Jansson.

en möjligheten att uppleva parken på djupet, vare sig man väljer att vandra eller paddla kajak. När jag nästa dag njuter av båtfärden tillbaka till Kaiteriteri och pratar med de andra är vi överens om att det har varit en tur som överträffat alla förväntningar – tre dagar som har blivit en upplevelse för livet.

– Trekkingtur på Hollyford Track kombinerad med helikoptertur och jetboating

Den ultimata äventyrsturen

Är du på jakt efter den ultimata natur- och äventyrsupplevelsen på Nya Zeeland och vill uppleva naturen till fots, från luften och från vattnet på begränsad tid? Låt oss då få rekommendera denna 3-dagars trekkingtur på Hollyford Track som inkluderar både en helikoptertur till Milford Sound och jetboattur. En upplevelse som garanterat blir ett minne för livet.

Vandringsturen följer Hollyford Track i Fiordland National Park. Turen går genom något av den mest imponerande naturen på Nya Zeeland. Vackra dalar, höga snöklädda alptoppar, djupa fjordar och fascinerande regnskog.

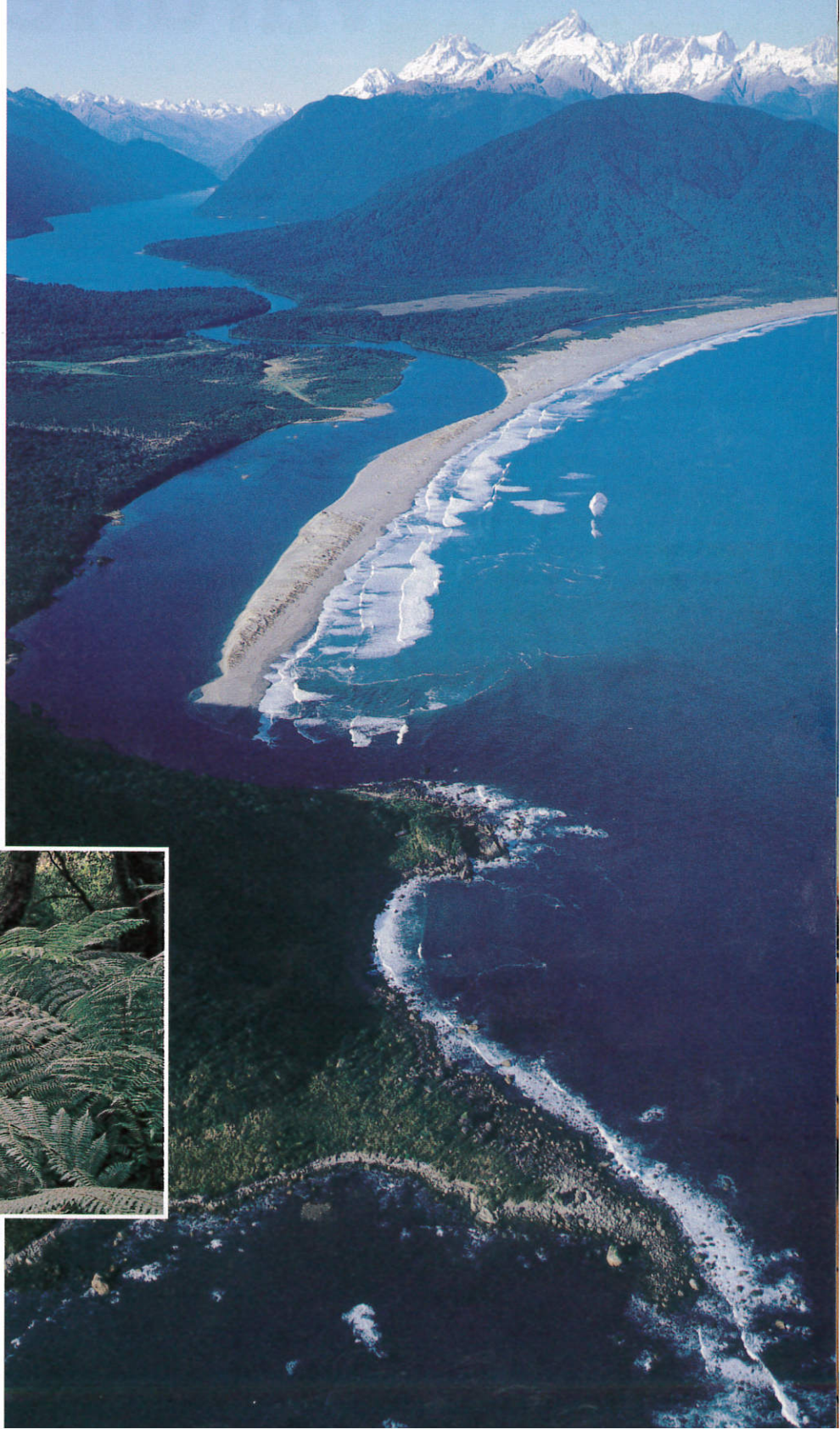
Den längsta dagsetappen är 17 km. Första dagen är det briefing i Te Anau varefter man startar vandringsturen längs Hollyford River. Senare korsar man över Fiordlands längsta hängbro och efter en jetboattur kommer man till Martins Bay Lodge. Sista dagen upplever man en spektakulär helikoptertur över Milford Sound.

Turen genomförs i små grupper (max. 16 deltagare) under november till april. De kunniga guiderna berättar om den nyzeeländska floran och faunan och bjuder också på intressanta historiska anekdoter. Övernattningen sker i dubbelrum i fina lodges.

Inkl. 2 övernattningar, måltider, jetboattur, helikoptertur till Milford Sound, båttur och erfaren guide. **Från 7 995 kr.**

Kontakta oss på tfn. 08-442 98 80 / 031-774 00 75
för bokning och mer information!

Rund

MyPlanets rundresor har fått mycket beröm för
Under året erbjuder vi följande turer –

Västra Kanada 21/5–3/6

Pris: 22 900 kr

Dags att upptäcka Kanada! MyPlanet tar dig med till den vackra västkusten med Vancouver, Victoria och Tofino på Vancouver Island, Klippiga Bergen med sin mäktiga natur, höga snöklädda toppar, varma källor och vilda djur. Vi besöker charmiga småstäder och kända nationalparker. Vi får en smak av OS i Vancouver och Whistler som står som värd för Vinter OS 2010.

Alaska kryssning 8-18/9

Pris: fr 19 700 kr

En veckas kryssning med Norwegian Sun, det perfekta fartyget för att man skall få ut det bästa av ett storslaget natursceneri. Vi glider förbi glaciärer, fjordar, majestätiska berg och små kustsamhällen. Resan startar i Vancouver och vi gör bl.a. stopp i Juneau, Skagway och Ketchikan. I tillägg till kryssningen har vi tre nätter i Vancouver. Färdledare: Pia Lindau.

resor 2005

plägg, innehåll och professionell färdledning.

a med priser som tål att jämföras!

Foto: Tourism Australia.

Kiwi Nya Zeeland 29/10-22/11

Pris: 39 975 kr

MyPlanets mycket omtyckta rundresa fylld av fantastiska upplevelser. Glaciärer som börjar där regnskogen slutar. Gejsrar som sprutar vattenkaskader, vattenfall som störtar nerför klippväggarna. Aktiva och slocknade vulkaner, urskog, underbara sandstränder och alpina bergkedjor. Spegelblanka sjöar, vidsträckt slätter och djupa fjordar omgärdade av höga berg. Subtropiskt, tempererat och subarktiskt klimat och ett oändligt antal nyanser av grönt. Vi besöker Sagan om Ringen miljöer under resan från Paihia i norr via fjordar, glaciärer, boende på Farm Stay och i spännande storstäder. En natt i Bangkok och som avslut fyra nätter i Sydney.

Vinresa Australien 10-27/11

Pris: 34 300 kr

MyPlanets rundtur tar dig med på en resa som kombinerar det mest kända med oupptäckta och spännande pärlor. Vi gläntar på dörren till detta gigantiska land med sina enorma avstånd, omväxlande natur och unika fenomen. Vi reser från väst till öst och gör även en avstickare mitt i landet, allt för att få ut det bästa och kanske väcka intresset för det mindre kända Australien. Perth, Fremantle, Margaret River, Melbourne, Yarra Valley och krabbfiske norr om Sydney. Resan avslutas med ett par dagar i Hongkong, staden som nu vaknat till liv igen och är mer spännande än på många år. Vi har tid för sightseeing, cocktail kryssning med djonk och naturligtvis för shopping. MyPlanets vinresa till Australien görs i samarbete med vinexperten Jerker Andersson som har mångårig yrkeserfarenhet av australiska viner.

**För mer information och detaljerade dag-för-dagprogram,
kontakta oss på 08-442 98 80 eller 031-774 00 75.**

Invandrare och kvinnor

Text: Ulrika Silverberg-Wilcox

Det kinesiska nyåret har börjat och Aucklands Sky Tower lyste upp natthimlen i starka färger av rött och guld. I helgen kan man ta del av den årliga kinesiska lampfestivalen och här-omdagen kom min dotter hem från sin skola och berättade om den kinesiska draken som dansat runt skolan. Nya Zeeland är redan och utvecklas mer och mer till ett multikulturellt samhälle. Vissa upplever det som skrämmande, men för de flesta är det positivt.

Traditionellt och historiskt är Nya Zeeland ett invandrarland, en tradition som fortsätter. Nya Zeeland är inget undantag när det gäller problem till följd av invandringen. För många invandrare är det svårt att känna sig accepterade. För att känna trygghet drar de sig till varandra, vilket leder till att olika etniska samhällsgrupper bildas. Den svenska föreningen i Auckland och Wellington skapar gemenskap för oss svenskar, så att vi kan njuta av vår kultur och vårt språk, på samma sätt som alla andra invandrargrupper.

Diskriminering och byråkrati

Invandringen av välutbildade ser emellertid ut att ha minskat de senaste åren. Välutbildade invandrare som kommer till Nya Zeeland kan ha stora svårigheter att hitta jobb inom sitt område av expertis. Detta beror inte främst på brist av arbetstillfällen och kulturella olikheter, utan mer på byråkratin med att få utbildningar erkända. Härav har flödet av invandrare minskat med 57 % på ett år, från 35 000 invandrare 2003 till 15 000 invandrare 2004.

En undersökning 2001

Nya Zeelands ekonomi är beroende av en konstant invandring från andra länder. Samtidigt brottas landet med samma problem som vi har här i Sverige, diskriminering och byråkrati ligger ofta de nya nyzeeländarna till last. Allt fler nyzeeländska kvinnor ger sig ut i arbetslivet, något som också det gagnar ekonomin men har ställt nya krav på barnomsorgen.

efterlyses

visade att 20 % av invandrare upplevde någon form av diskriminering när de sökte jobb och 25 % upplevde svårigheter när de väl blivit anställda. Arbetsgivarna i undersökningen menade på att svårigheterna berodde på kommunikationssvårigheter, kulturella olikheter och olika arbetserfarenheter.

Många gånger handlar det inte bara om att få en utbildning erkänd, utan myndigheterna kräver också att man ska komplettera sin utbildning innan den godkänns. I många fall måste invandrare studera extra och genomgå ny examen även om de t.ex. varit tandläkare i sitt land med lång arbetserfarenhet. Nu har regeringen sett till att förenkla den byråkratiska processen och föra en bättre handlingsplan när det gäller välutbildade invandrare, allt för att försöka få upp invandringen igen. Nya Zeeland behöver nämligen öka sin befolkning för att förbättra ekonomin.

Kvinnor i näringslivet

När jag kom till Nya Zeeland 1986 var parkerna fulla av barn som lekte, mammagrupper och öppna förskolor blomstrade. Med andra ord hade man råd med att ta några år ledigt för att vara hemma med sina barn. Faktum var att man knappt hade råd med att arbeta pga. dyra barnomsorgsavgifter och låga löner. Standarden var inte skyhögt bland småbarnsföräldrar, men man accepterade att köpa begagnade möbler och byta leksaker och annat med sin granne. När vi bildade familj 1990 bestämde jag mig för att stanna hemma. Detta var ett naturligt val då Hamish tjänade mycket bättre än jag skulle kunna göra. Jag involve-

rade mig istället i barnens liv och studerade på halvtid. När sedan barnen började skolan vid 5 års ålder kunde jag börja jobba och studera mer än åren innan.

Idag ser Nya Zeeland annorlunda ut. Jag kan se likheter med Sverige för 30 år sedan när kvinnor började komma ut i näringslivet och dagissektorn ökade. Trenden i Nya Zeeland är nu för regeringen att utöka dagis-sektorn, att göra den bättre och billigare för att kunna få ut mer kvinnor i arbetslivet och därmed förbättra Nya Zeelands BNP med målsättningen 5,1 %. Artiklar i nyzeeländska tidningar handlar idag ofta om barnomsorg, om kvinnor som väljer att stanna hemma respektive kvinnor som arbetar heltid och om hemmapappor som definitivt är en minoritet (bara 2,5 % av papporna stannar hemma i Nya Zeeland för att ta hand om barnen). Debatten går het: – Är barnomsorg på heltid bra eller tar barnen skada?

Valmöjligheter efterlyses

Själv jobbar jag i den nyzeeländska barnomsorgen och även om det finns mycket bra finns det också mycket som måste ändras. Det mest påtagliga är att det idag är för stora barngrupper i små utrymmen. De kommunala daghemmen har stora köer medan den privata barnomsorgen tar höga avgifter. Med andra ord har föräldrar med låga löner inte lika mycket val som höginkomsttagare.

Levnadsstandarden har definitivt ökat i Nya Zeeland och begagnade möbler är inte lika populärt längre bland unga småbarnsföräldrar, parkerna är mer tomma och den öppna

förskolan är inte längre lika efterfrågad. Personligen önskar jag att nyzeeländska familjer i framtiden får större valmöjligheter när det gäller hur de vill arbeta och vad för slags barnomsorg som bäst passar deras barn.

Surfing i Nya Zeeland

I helgen drog familjen iväg norrut från Auckland för att hitta lite surfvågor. Surfing i Nya Zeeland är en stor sport och definivt tillgänglig för de flesta, med tanke på att all kust vi har runt landet. Det bästa med surfing är att det är en familjesport. Alla tycker om att bada och ha kul i vågor och man kan vara ung eller gammal. Surfing är inte bara på avancerade bräddor utan man kan också surfa med kroppen, s.k. body surf. Självklart handlar det om lite teknik men alla kan lära sig att bodysurfa. Man kan också köpa sig en sk boogieboard eller bodyboard, den är mindre än en surfbräda och man tar vågen liggande, sedan får man med vågen hela vågen in. Det finns många fantastiska surfstränder i Nya Zeeland och det bästa är att stränderna inte är överbefolkade, detta gör nyzeeländsk surfing unik. ■

Vi presenterar

Ulrika Silverberg-Wilcox har sedan 1990 bott i North Shore, Auckland där hon arbetar med barn. Fritiden tillbringar hon helst i segelbåten med familjen.

Vem tittar på vem?

Det finns inget som slår ett möte med kängurur, koalor och emuer i bushen. Och när guiden dessutom har ett passionerat intresse för koalor kan det inte bli något annat än ett minne för livet.

Text och foto: Bente Hammer

Jag befinner mig bara en och halv timmes bilresa från miljonstaden Melbourne och är omgiven av kängurur i Serendip Open Range Sanctuary. Men det är den ruvande emun som får all uppmärksamhet. Naturvägledaren berättar att det är inte så vanligt att man får se en emu som ligger och ruvar. Hon är lite spänd på hur nära vi kan komma den innan den reser sig.

Vi går långsamt närmare och närmare. Jag tycker nog att vi borde låta emun vara i fred, men jag gör som Janine säger, för eftersom hon är 100 % australisk djurälskare så måste hon ju veta vad hon gör.

Vi testar hur nära vi kan komma honom innan han – ja, för i emuvärlden är det är hanen som ruvar – reser sig. Emuhanen ruvar

inte bara äggen tills de kläcks, han tar också på sig ansvaret att passa kycklingarna under de första åtta månaderna. Han tar ruvningsjobbet på så stort allvar att han varken äter eller dricker under de ca 56 dagarna han ruvar, och därför går han ner åtskilliga kilon. Normalt reser han sig bara upp från boet för att vända äggen, men nu hoppar han upp och ställer sig en bit bort. Nio jättestora gröna ägg ligger i boet på marken. När vi vänder ryggen till och avlägsnar oss kommer emun tillbaka och sätter genast igång med en grundlig inspektion av boet.

Nyfikna åskådare

– Ska lunchen serveras vid ett bord, eller är en filt på marken ok, frågar Janine. Självklart behövs inget bord här i den australiska bushen. Risken för obehagliga kryp faller mig överhuv-

udtaget inte in. Först när Janine säger att hon måste flytta bilen eftersom hon råkat parkera just där en väldigt aggressiv myrart har sitt bo, snuddar tanken vid mig.

Vi sitter på en solig plats och äter lunch och kan samtidigt iakttä djurlivet. Bakom buskaget intill ligger resterna av ett våtområde, och här håller tranor och svart-vita svängäss till. I träden sitter olika rosella-arter. Men vi blir också iakttagna. Ett par emuer spankulerar förbi. Deras lite svävande gång verkar överlägsen, men det är kanske för att de inte kan flyga. De ställer sig på gott avstånd från oss och tittar på oss. Honor förstås.

Koalans fingeravtryck

Efter lunch kör vi till Brisbane Ranges National Park för att spåra koalor. Det visar sig att Janine har sitt eget privata koalaforsknings-

Lunchen serveras på en filt på marken.

Koalan Ignatius vilar i eukalyptusträdet.

projekt i nationalparken, och varenda tur hit bidrar med upplysningar. Jag utrustas med en kikare och får veta i vilken riktning jag ska gå, och vi kommer överens om hur vi ska komma i kontakt med varandra när vi får syn på en koala.

Janine har intresserat sig intensivt för koalor under en rad år, och hon har upptäckt att man kan identifiera dem utifrån formen på deras öron och framför allt på nosen. I hennes "Koala ID-Book" finns teckningar av en mängd helt olika koalanosar vilka hon betraktar som koalans fingeravtryck. Hon har också upptäckt att formen på koalornas ekskrement kan användas som identifikation – men man ska verkligen vara expert för att kunna se de minimala skillnaderna. Hon har också en teori om att lukten skiljer! Jag är kanske lite mer tveksam...

Wilma, Daisy och Bear

Det var länge sedan Janine såg Daisy i området, och därför är det framför allt henne som vi är på utkik efter. När en koala har identifierats ger Janine den ett namn. För henna är koalorna mycket mer än ett nummer, ja, det är nästan om att de är hennes familj. Genom att ge koalorna namn visar man dem respekt, tycker hon.

Koalor har trots sin apatiska framtoning väldigt skarpa sinnen. Att sitta högt uppe i träden ger dem en bra uppfattning av vad som händer omkring dem, och de är mycket medvetna om avståndet till andra koalor. Jag går och spanar mot trädtopparna, och man måste titta väldigt noga för att få syn på en koala mellan de grågröna eukalyptusbladen. Att det finns många koalor just på den här platsen i nationalparken beror på att koalans

favoriträtt, eukalyptusarten "mana gum", växer här.

Vi ser inte till något av Daisy, och jag kan se att Janine är lite orolig. Humöret blir dock lite bättre när vi upptäcker en koala som inte tidigare har observerats i området. Janine gör en "noskoll" och ritar i sin "Koala ID-Book", och den nya koalan noteras på en karta över området.

Bortsett från det knastrande ljudet från de torra bladen och fågelkvittret är det väldigt fridfullt här. När vi gav oss av i morse hade jag ingen aning om att det skulle bli en av resans allra bästa dagar. Den här dagen tillsammans med Janine bevisar i övrigt att man inte behöver åka till de mest kända och mest besökta nationalparkerna för att bli en naturupplevelse rikare. ■

Nyfiken?

Man kan följa med på heldagsturen "Savanna Walkabout" varje dag året runt. Det är max. 8 personer med på turen, och man hämtas på hotellet i Melbourne. Inkl. lunch **från 820 kr.**

Företaget Echidna Walkabout har också en 4-dagars utflykt som går till området sydöst om Melbourne. Här väntar naturupplevelser både vid kusten och i regnskogen – och inte bara på dagen, utan också på natten när nattdjuren är aktiva. Övernattning sker på trevliga Bed & Breakfast-ställen och allt ingår, **från 7 620 kr.**

För mer information om bägge turer, ring 08-442 98 80 / 031-774 00 75.

De gröna äggen passas noggrannt.

Kallelse till föreningsstämma

Härmed kallas du till föreningsstämma i Australian
New Zealand Friendship Society of Sweden

Datum: 9 april 2005

Lokal: Rica City Hotel,
Slöjdgatan 7, Stockholm

Tid: 10.00

Dagordningen, verksamhets- och förvaltnings-
berättelse samt budgetredovisning kommer att
finnas tillgängligt på hemsidan samt genom
Stockholmskontoret fr.o.m. den 23 mars 2005.

Motioner och övriga frågor som medlemmar
önskar ska behandlas på årsmötet ska enligt
stadgarna vara styrelsen tillhanda senast 18
mars 2005.

För att rösta på föreningsstämman måste du
visa upp ditt medlemskort.

Välkomna!

MyPlanets Stockholmskontor byter lokal

MyPlanet Stockholm har vuxit ur loka-
lerna på Roslagsgatan och flyttar snart
till större lokaler. Vi håller oss dock kvar
i stadsdelen Vasastan, där den nya adres-
sen kommer att bli Norrbackagatan 47 B.

Flytten kommer att ske i mitten av april.
Mer information kommer i nästa num-
mer av magasinet samt kommer också
närmare flyttdatumet att finnas på vår
hemsida.

Styrelse

Ordförande

Peter Hagström | Hultgatan 4
343 36 Älmhult | Tel. 0476-14926

Vice ordförande & kassör

Leif Johansson | Vildrosvägen 22
574 50 Ekenässjön | Tel/fax: 0383-307 55

Ansvarig utgivare

Hugo Berch | Össjö Gård
266 91 Munka-Ljungby | Tel. 0431-433 032

Ledamot

Nicole Williams | Sulitelmavägen 37
167 35 Bromma | Tel. 070-471 5192

Lars Rubensson | Tegnergatan 17
856 43 Sundsvall | Tel. 060-151 507

Suppleant

Lars Wallin | Asplundsgatan 31
451 61 Uddevalla | Tel. 0522-331 38

Medlemskap

150:- kr
Gäller för ett kalenderår och per hushåll.
Vänligen kontakta oss för mer information.

Beskyddare

Australiens Ambassadör i Sverige,
Richard Rowe

Vänskapsföreningen är medlem av

 World Association of
MyPlanet MyPlanet Friendship Societies

Electra Finans information

Du vet väl om att du även kan betala
din resa med hjälp av delbetalning?

Tjänsten "Delbetalning" innebär att du fördelar kostnaderna
för din resa på 6-60 månader. Uppläggningsavgift på 195 kr
tillkommer på första fakturan och sedan en aviavgift på 29 kr per
månad. Räntan är f.n. 11,9 %. Maxkredit är 80 000 kr.

"Res nu, betala om 3 månader" innebär i korthet att du kan
resa nu och inte behöver betala förrän om 3 månader. När dessa
månader gått betalar du en uppläggningsavgift på 295 kr och en
aviavgift på 29 kr. Du betalar ingen ränta! Du kan även dela upp
krediten på upp till 60 månader till en ränta på 20%. Maxkredit
är 20 000 kr. Är du student är uppläggningsavgiften 250 kr och
maxkredit är 15 000 kr.

Låter det intressant ?

I så fall kan du bara meddela oss på MyPlanet att du vill handla
på delbetalning, ange ditt personnummer, anställningsdatum
(studenter anger datum för studiestart) samt vilket finansalternativ
du väljer. Vi gör sedan en kreditupplysning, som du får svar
på direkt. Snabbt och enkelt! Det enda som krävs är att
du är över 18 år, har fast anställning samt inte har några
betalningsanmärkningar eller skuldsaldo. Om du är student måste
du visa giltig studentlegitimation.

Har du
extra baggage?

Travel Cargo

Internationell flygfrakt över hela världen

Vi erbjuder
Vänskapsföreningens medlemmar
upp till 15% rabatt!

08-59785480

www.travelcargo.se

När första stoppet är Sydney

För de allra flesta är Sydney början på upplevelserna Down Under – och för många också början på en livslång förälskelse. Oavsett om det är första gången du är i Sydney eller om du har varit här tidigare, är det en bra idé att besöka MyPlanets kontor på 189 Kent St. Medarbetarna pratar skandinaviska och kan inte bara Sydney med omnejd på sina fem fingrar, utan är också redo att ge goda råd och förslag när det gäller resten av Australien. På kontoret kan du köpa en lång rad upplevelser och utflykter med rabatt. Här följer en liten aptitretare på det vi har att erbjuda. Erbjudandena gäller till den 30 april 2005.

Hela Sydney på ett kort

See Sydney Card ger tillgång till 40 av de bästa attraktionerna och rabatt på utvalda restauranger och butiker.

2 dagar (vuxen) AUD 99 (normalpris AUD 109)

3 dagar (vuxen) AUD 125 (normalpris AUD 139)

Gratis sightseeingtur

Köp en heldagstur med företaget Australian Pacific Touring med Sydney eller Melbourne som utgångspunkt och få en gratis halvdagstur (värde AUD 55).

The Summit Restaurant

Avnjut en middag i den roterande restaurangen och få den storslagna utsikten över Stilla havet och Blue Mountains på köpet. Medlemmar får **10 % rabatt** på den här prisbelönta restaurangen.

Jetboating i Sydney Harbour

Turen med jetboat går i 75 km/timmen under Harbour Bridge, och här väntar dig överraskande manövrar som nog sätter fart på adrenalinnet. Medlemmar får gratis foton (värde AUD 15) – en alla tiders souvenir!

Båttur i Sydney

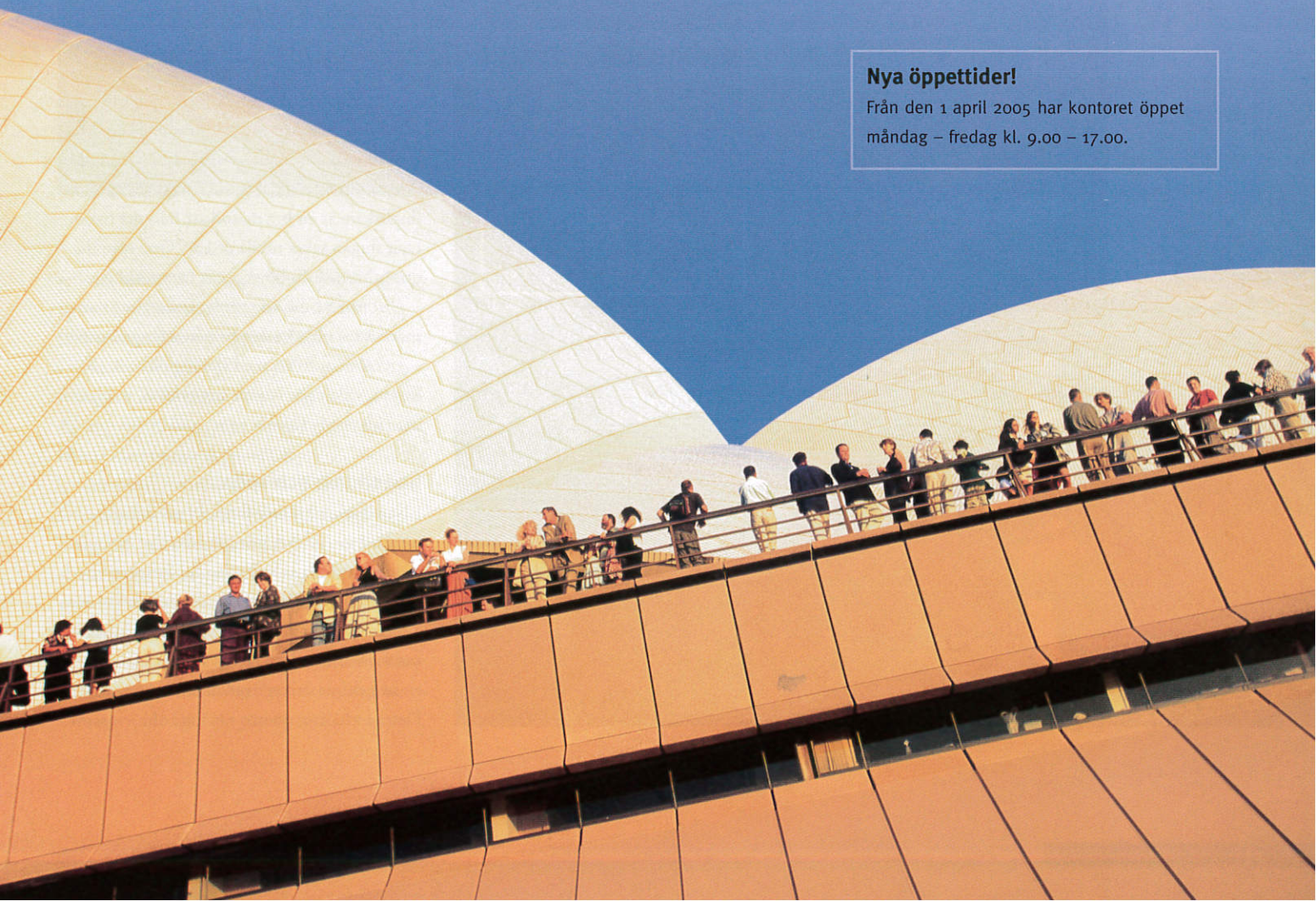
Upplev Sydney från stans mest fascinerande sida och följ med på en båttur med Magistic Cruises. Du får **20 % rabatt** på båtturen där kaffe/te serveras, och **10 % rabatt** på turen där en delikat seafood-buffé serveras.

Stort rabatthäfte – värde AUD 350

Alla medlemmar kan på Sydney-kontoret utan kostnad hämta det här rabatthäftet som är fyllt med rabattkuponger till utvalda attraktioner och sightseeingturer i östra Australien – från Sydney till Port Douglas.

Nya öppettider!

Från den 1 april 2005 har kontoret öppettid måndag – fredag kl. 9.00 – 17.00.

Vad som gör fisket så speciellt i detta land är såklart miljön man fiskar i kombinerat med storleken på den stridbara fisken. I denna artikel kommer jag beskriva den flugfiskemetod som är mest vanlig i Nya Zeelands klara och relativt små vattendrag, där fisket går ut på att upptäcka en fisk i strömmen innan man börjar svinga sitt flugspö.

Flugfisket efter dessa skygga fiskar är mycket utmanande och kräver en del av dig som utövar fisket. Men även om du är nybörjare kan du lära dig fisket snabbt eftersom det sällan är fråga om särskilt långa kast med flugan, utan vad det handlar om är helt enkelt att smyga sig på fisken.

Det enklaste och snabbaste sättet att lära sig hur man går tillväga för att upptäcka fisken med dess vanor och rörelsemönster i vattnet samt komma inom kastavstånd, är att anlita en guide innan man ger sig ut själv.

Visuellt fiske

När man fiskar vid en å eller bäck så skiljer sig fisket mycket från det vi är vana vid hemma i Norden. I Nya Zeeland har nästan alla åar och bäckar mycket klart vatten, ofta med en ljus botten vilket gör att man som flugfiskare måste hålla en mycket låg profil och inte störa

Flugfiske i drömvattnet

fisken när man tar sig fram efter vattendraget. Fiskarna är skygga och har mycket bra syn. Bliir fisken skrämmd så slutar den helt att äta av förbidriftande insekter.

Fisket sker nästan uteslutande uppströms, vilket innebär att man smyger upp efter bäckstränderna mot den riktning vattnat rinner och spanar efter fisk. På så sätt befinner man sig bakom fisken och förhoppningsvis så upptäcker man öringen eller regnbågen innan den har upptäckt dig. Här gäller det att ta sig upp efter strömmen i lugnt tempo och hålla utkik

efter rörelser och livsytringar i vattnet.

Vattnets hastighet har en betydelse hur lätt eller svårt det är att upptäcka fisken. Vid en snabbare ström med små forsar och mycket vattenvirvlar så kan det vara svårt att upptäcka en fisk eftersom detta gör det svårare att se ner genom ytan. Går du efter ett lugnt rinnande vattendrag med en blank vattenyta så har du lättare att se fisken. Här har man stor nytta av att använda sig av ett par polariserande solglasögon som eliminerar solblänk från vattenytan och gör denna "sightfishing" enklare.

God Save the Queen

Skulle din presentation av flugan göra öringen intresserad så kan jag garantera dig om en riktig pulshöjare! En del hungriga fiskar slukar flugan i ett nafs, medan andra fiskar sakta stiger mot en torrfluga och synar den rejält innan dem bestämmer sig för att ta den eller ej. I denna magiska stund innan själva hugget när du ser fisken gapa efter flugan gäller det att inte vara för snabb med mothugget, något som är lättare sagt än gjort! Enligt inhemska flugfiskare är en bra metod att från det fisken tagit flugan sakta uttala orden "God save the queen" innan du höjer spöet för mothugg.

En mer vanlig än ovanlig företeelse är att man sätter tillbaka den fisk man fångat, och även att man fiskar med hullinglös krok på flugan, vilket gör "catch and release" enklare utan att skada fisken.

Imitationer och spön

I Nya Zeeland finner flugfiskaren många insekter som vi har hemma i Sverige, så imitationer av natt och dagsländor fungerar utmärkt. En vanligt förekommande insekt i Nya Zeeland som vi hemma i Norden dock inte är vana vid är cikadan, en typ av syrsa som utgör en stor del av öringens föda under sommaren. Dessa imitationer finns i många olika varian-

I slutet av 1800-talet planterades små öringyngel ut i de flesta bäckar, åar, älvar och sjöar i Nya Zeeland. Det skulle visa sig att dessa fiskar trivdes utmärkt i denna miljö och nu mer än 100 år senare beskrivs detta land i flugfiske-sammanhang som ett av världens mest spektakulära platser när det gäller flugfiske efter öring och regnbåge.

ter och är lätta att få tag i. Flugfiskebutikerna har ett stort utbud av flugor och hjälper ofta till med tips om vilka mönster som fuknar bra i olika förhållanden och vattendrag. Till den här typen av flugfiske lämpar sig ett spö i klass #3 upp till #6 bäst, men det går givetvis med lättare eller tyngre spön också.

Att vada i vattendragen är oftast lätt och säkert, och man klarar sig bra under sommarens oftast behagliga temperatur att vada i shorts och ett par vaderskor med filtsula, även om vattnet i en del stömmar kan vara kallt. Oftast är det bara skönt att vada ut i en ström och svalka av sig eftersom detta fiske innebär ganska mycket vandring efter vattendragen. Denna typ av fiske lämpar sig utmärkt under

Nya Zeelands sommarmånader, från november till mars.

Fiskekort

Att lösa fiskekort i Nya Zeeland gör man enkelt genom de många affärerna i landet som säljer fiskeredskap. Gå bara in och fråga efter en "Freshwater fishing licence" som säljs i dygns-, vecko- eller årskort. Det senare kostar 86 \$NZ, vilket man får anse som mycket billigt. Med detta fiskekort kan man fiska i alla regioner på både Nordön och Sydön, förutom Lake Taupo regionen, som har ett speciellt fiskekort. På www.fishandgame.org.nz finns mycket bra information om olika områden att fiska i och vilka regler som gäller

för dessa. Här finns också en länksamling med några av Nya Zeelands många professionella flugfiskeguider.

Lycka till med fisket. Jag lovar dig att det är en upplevelse utöver det vanliga! ■

Vi presenterar

Fredrik Ludvigsson är frilansfotograf från Kiruna. Han fotograferar natur och friluftsliv i allmänhet, och flugfiske i synnerhet. Fredrik har varit och fiskat två gånger i Nya Zeeland.

Med helikopter till toppen av the Remarkables och nedåt i full fart på specialbyggda mountainbikes.

Över stock och sten

Text och foto: Magnus Hedlund och Stina Olsson.

Queenstown är känd som Nya Zeelands huvudstad för äventyrssporter. Staden ligger vackert belägen vid en stor sjö, omsvept av höga snöklädda berg. Det är mycket trevligt att strosa omkring i stan, besöka något mysigt café eller äta gott på någon restaurang. Det fanns många butiker som säljer friluftsprylar. Dessa erbjuder också ett enormt utbud av olika aktiviteter, tex. bungyjump, forsränning, paraglidning, etc. Folk kommer från hela världen för att pröva dessa utmaningar eller vandra i den otroligt vackra och exotiska naturen. Filmen "Sagan om ringen" har filmats här.

Klara för avfärd

Vi bestämde oss för vårt äventyr "Heli Bike", en aktivitet som vi inte sett någon annanstans. I detta ögonblick hade vi ingen aning om vad som väntade oss. Vid lunchtid gick vi till cykelbutiken Vertigo där vi tidigare bokat vårt äventyr. Det var vi två och våra kompisar Charlie och Henke, som tidigare anslutit sig till resan. Vi träffade Tim, vår guide som skulle ta oss med till Remarkables och guida oss ner från toppen på 1 900 möh. Han plockade fram armbågskydd, ryggskydd, benskydd samt handskar och hjälmar som vi provade ut. När vi utrustat oss med diverse skydd såg vi ut som nutida riddare.

De tunga cyklarna lastades in i en minibuss, varefter vi åkte tillsammans mot flygplatsen. Väl framme träffade vi piloten John som med sin helikopter skulle ta oss upp till toppen. Tim hängde cyklarna på utsidan av helikoptern. John startade och ett härligt "floff floff" ljud från rotorbladen hördes, vi lyfte och en underbar känsla av tyngdlöshet spred sig i kroppen.

Magnus fick sig både blåmärken och leriga byxor – men det var det värt!

Från fönstret kunde vi se ner över Queenstown som ligger sagolikt och naturskönt beläget vid Lake Wakatipu strand. Mest iögonfallande var The Remarkables, vår destination. Alla färger var slående, det blå vattnet de gröna kullarna och de kraftfulla bergen som med sina vitpudrade toppar tittade upp genom molntäcket.

Stigen mot äventyret

– That's where we gonna start, sa Tim med ett leende och pekade ner mot toppen som precis gled fram ur molnen. John landade lugnt och fint på en plan fläck. Tim lastade av cyklarna.

John lämnade oss med öronbedövande smatter från helikoptern, där stod vi i ett uppdiktat paradiset och väntade på äventyret som skulle leda oss till en oförglömlig upplevelse.

Tim berättade hur vi skulle ta oss ner, eftersom vi cyklat MTB förut var vi inte direkt nybörjare, men downhill cykling hade vi dock inte prövat tidigare. Cykeln är kraftigt byggd med stötdämpning både fram och bak. Från toppen såg vi en bergskam och ansträngde man sig kunde man se en smal och slingrande stig, underlaget var stenskravel och längre fram såg vi snöfält som vi var tvungna att ta oss över. Vi hade allt framför oss.

Njutning på bergskammen

I'll go first, sade Tim, innan han sa något om att ta det lugnt och att det var långt till närmsta sjukhus. Vi gav oss av, tog de första skälvande tramptagen och det tog inte lång tid innan cyklarnas förmåga att dämpa ojämnheter började imponera på oss. Lite framförhållning och ett bra vägval var det som krävdes av oss, sedan bjöd cyklarna på fullskalig njutning på bergskammen.

Det gäller att ha både hjälm, handskar, benskydd, ryggskydd och armbågsskydd för det går undan nerför berget.

Självförtroendet steg tillsammans med farten och adrenalinnivån. Bergskammens karga stenskravel byttes efter några kilometer ut mot gräsbevuxna ängar som genomskars av, i en cyklists ögon, underbara jordstigar. Ringlande svängar, nästan som velodromer, och små diken med rännilar av vatten. Allt kändes följsamt, mjukt och inte lika skrämmande som alla vassa stenar längre upp.

På ett krön stannade Tim och föreslog att vi skulle ta en paus och fylla på energi. Nu brände det i lårmusklerna efter att ha stått spänd på cykeln i en timma, underarmarna sved efter att vi haft ett par fingrar på bromsen lika länge. Men inget av detta kändes negativt, våra trötta kroppar tog plats på marken. Men där fanns något som vi inte räknat med, en liten växt med vassa blad som sticks och som sedan fortsätter att svida. Den heter "Bastardgrass", den glömmar vi aldrig. Tim bjöd på varsin chokladbit

som smakade mycket bra. Nu var det dags att fortsätta den sista milen. Tim sa åt oss att ta det lugnt eftersom det var blött och halt längre fram. Vid det laget hade Magnus horn växt och Tims varning rann bara av. Två handlösa fall över styret ner i geggan tog det innan han lyssnade, men ingen fara skedd. En glad lerig kille blev resultatet.

Full fart på cykeln

Sista etappen bestod av söndervittrad sandväg som slingrade sig i serpentin ner i den vackert gröna dalen. Tim lät oss åka så fort vi ville, men med försiktighet. Det gick fort, ibland dök det upp diken tvärs över vägen eller stora hål, så här gällde det att ta det coolt. Plötsligt hördes ett vinande och slamrande ljud bakifrån, det var Tim som släppt iväg oss men nu var han ikapp. Innan han for förbi drog han upp sin cykel på bakhjulet, med framhjulet i luften och med ett leende som spred sig i hela ansiktet.

Han stod och väntade på oss när vi kom ner en efter en. Vi var glada att vi överlevt och samtidigt otroligt nöjda att vi valde detta oförglömliga äventyr

Vi presenterar

Magnus Hedlund och hans flickvän Stina Olsson är båda utbildade äventyrsguidar i Kiruna. Nu jobbar de i Sunne och håller på att utveckla Down Hill cykling som en ny sommaraktivitet.

Nyzeeländarna älskar frilufsaktiviteter och tar varje tillfälle i akt att komma ut i naturen. Utbudet av turer är stort och kvaliteten är hög. Bokar turerna innan du reser så behöver du inte ägna dyrbar tid åt att sondera möjligheterna.

Vi har redan varit där. Ring på tel. 08-442 98 80 / 031-774 00 75 för ytterligare information.

Gör

Foto: New Zealand-Maori.

Abel Tasman National Park

Den här nationalparken är landets minsta, men naturupplevelsorna är bland de största. På en 3-dagars tur kan du vandra efter den regnskogsklädda kusten och paddla havskajak längs de gyllene stränderna. Turen är upplagd så att du ska kunna njuta av den – bagaget transporteras och du övernattar på helt fantastiska lodges. Se artikeln på sid. 10-11. Inkl. transport, övernattnings och alla måltider, från 5 565 kr. Det finns även 1-dags turer och 5-dagars turer.

Bay of Islands

En båttur i det vackra området Bay of Islands är ett absolut måste. Vad sägs till exempel om en heldagstur ombord på den tvåmastade skonaren "R. Tucker Thompson". Du kan hjälpa till att sätta segel eller bara koppla av och njuta av den trevliga atmosfären som råder ombord på träskeppet. Inkl. BBQ-lunch, från 580 kr.

Queenstown

Staden har allt man kan önska sig i form av natur och aktiviteter. Här är det lämpligt att stanna i några dagar. Du kan bo bra och billigt i en lägenhet på Blue Peaks Lodge, från 1 055 kr för en lägenhet med plats för fem personer.

Vill du bo på hotell kan vi rekommendera Mercure Resort som ligger ett par minuters bilresa från centrum med en vacker utsikt över bergen The Remarkables och Lake Wakatipu. Ett dubbelrum kostar från 1 110 kr.

På Matakauri Lodge får du en upplevelse i lyxklass. Lodgen har ett helt underbart läge vid stranden av Lake Wakatipu. Gourmetmaten och den förstklassiga servicen matchar de storslagna omgivningarna. Inkl. övernattnings i Walter Peak Suite, frukost och 3-rätters middag från 3 675 kr (pris per person när två personer reser tillsammans).

som nyzeeländarna

Wanaka

Staden är inte lika känd som Queenstown, men omgivningarna är minst lika vackra. Wanaka är en av de städer som nyzeeländarna själva åker till på semestern, så även här finns ett stort utbud av utflykter. Under en halv dag kan du få en koncentrerad upplevelse i det vackra naturområdet. Du får se Southern Alps på en 25 minuter lång flygtur, du får vandra i Siberia Valley i Mount Aspiring National Park och du får en adrenalinkick på en 30 minuters jetboatingtur. **Från 1 405 kr.**

Poor Knights Islands

När man säger dykning tänker de flesta helt säkert på Australien. Men Nya Zeeland är absolut också ett alternativ för dykning. Jacques Cousteau utnämnde öarna Poor Knights Islands på Nordön till ett av världens tio bästa dykställen. Det som är fascinerande med Poor Knights Islands är alla grottor och det marina liv som både är tropiskt och tempererat, eftersom havet omkring öarna påverkas av en varm underström från korallrevet utanför Australien. En hel dag med dykupplevelser från Tutukaka, **från 1 145 kr.**

Routeburn Track

Att vandra är utan tvekan ett av de bästa sätten att uppleva den nyzeeländska naturen på. Routeburn, Milford, Hollyford och Abel Tasman Tracks är några av de mest kända vandringslederna. Här följer några exempel på vad man kan välja.

Routeburn Track går genom nationalparkerna Fiordland och Mount Aspiring. Väljer du en 3-dagars vandring, är du garanterad en alla tiders naturupplevelse, inte minst tack vare det rika fågellivet. Inkl. övernattning på härliga lodges, alla måltider, regnkläder och professionella guider, **från 5 720 kr.**

Kan du inte avsätta flera dagar eller om du inte är så van vid att vandra, kan du välja en dagstur som bjuder på riktigt fina vandrings- och naturupplevelser. Du hämtas på hotellet i Queenstown och vandrar 6,5 km genom Routeburn Valley. Det är bara den sista delen av sträckan till Routeburn Falls som är riktigt jobbig, men du kommer att belönas med en fantastisk utsikt. **Från 730 kr.**

Foto: New Zealand Tourism.

Foto: Wilson's Experiences.

Vykort från Lanarch Castle

Hej därhemma!

Har precis besökt Nya Zeelands enda slott! Även om det tog 14 år att bygga Lanarch Castle imponerar det inte i storlek. Men läget! Bankdirektören, affärsmannen och politikern William Lanarch kunde inte ha valt ett bättre ställe. Även i dag när molnen hänger lågt över Otago Harbour räcker orden inte till. Lanarch var inflytelserik och enormt förmögen, men hade ingen framgång på hemmafronten. Hans liv fick ett dramatiskt slut – och snart kan nyzeeländarna se hela historien på bio.

*Nyzeeländska hälsningar
Bente*

